Et hav, der vugger sig til ro

Matti Borg 1997 / Juliane Preisler 1997

1. Et hav, der vugger sig til ro nu
   en strand der mørkner så blidt,
   en ren orangerød
   magi en fred, der rækker vidt
   mens vi holder hænder.

2. En nat der nærmer sig så blødt nu
   en lyd der stilner om os,
   en lillalyserød
   magi en sjæl, der kaster los
   mens vi lytter bølger.

3. Et lys der sænker sig så tavst nu
   en sol så langsomt på vej,
   en sommernatteblå
   magi et sind, der åbner sig
   mens vi fanger stjerner.